

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 11 maja 2023 r.

DIH-3.707.28.2023.JS

DECYZJA DIH-3.41.2023

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r., poz. 775), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji nr 18/2023 Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 7 lutego 2023 r. (nr akt: KHU.8361.296.2022), na mocy której na przedsiębiorcę Wafelek Supermarkety Gołębiowscy Kawka sp. j. z siedzibą w Częstochowie wymierzono karę pieniężną w wysokości 2 000 zł (słownie: dwa tysiące złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 tej ustawy,

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

W dniach 14, 17 i 18 października 2022 r. inspektorzy reprezentujący Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej: „Świętokrzyskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji” przeprowadzili czynności kontrolne w sklepie należącym do przedsiębiorcy [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx], zwanej dalej: „stroną” lub „przedsiębiorcą”.

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221 z późn. zm.), zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”, skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 23 września 2022 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego prawidłowość i rzetelność przekazywania informacji o cenach. Wspomniane zawiadomienie doręczono stronie 29 września 2022 r.

W toku kontroli sprawdzano przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej: „ustawą o informowaniu o cenach” oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r.

w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r., poz. 2121), zwanego dalej: „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”.

Inspektorzy reprezentujący Świętokrzyskiego WIIH prowadząc czynności kontrolne w placówce detalicznej w zakresie prawidłowości uwidaczniania cen zgodnie z obowiązującymi wówczas ww. przepisami sprawdzili 65 losowo wytypowanych partii produktów w zakresie rzetelności uwidaczniania cen. W wyniku powyższego zakwestionowano 12 partii produktów, ze względu na uwidocznienie cen w sposób niejednoznaczny oraz budzący wątpliwości z uwagi na fakt, że ceny uwidocznione na wywieszkach cenowych były inne niż zakodowane w kasie fiskalnej i stosowane. Dotyczyło to następujących produktów:

- 1) żel pod prysznic BOND a' 400 ml, z ceną uwidocznioną dla klientów na wywieszce 6,99 zł/szt., podczas gdy cena stosowana wynosiła 8,99 zł/szt.;
- 2) czekolada mleczna z orzechami NUSSBEISSER GOLD a' 220 g, z ceną uwidocznioną dla klientów na wywieszce 11,98 zł/szt., podczas gdy cena stosowana wynosiła 12,99 zł/szt.;
- 3) fasola czerwona M&K a' 400 g, z ceną uwidocznioną dla klientów na wywieszce 2,48 zł/szt., podczas gdy cena stosowana wynosiła 2,99 zł/szt.;
- 4) oranżada JURAJSKA a' 1,25 l, z ceną uwidocznioną dla klientów na wywieszce 2,99 zł/szt., podczas gdy cena stosowana wynosiła 2,39 zł/szt.;
- 5) pasta do mycia rąk BHP a' 500 g, z ceną uwidocznioną dla klientów na wywieszce 2,99 zł/szt., podczas gdy cena stosowana wynosiła 2,09 zł/szt.;
- 6) herbata DZIKA RÓŻA SIR ROGER a' 49 g, z ceną uwidocznioną dla klientów na wywieszce 3,28 zł/szt., podczas gdy cena stosowana wynosiła 3,10 zł/szt.;
- 7) delicje szampańskie malinowe a' 147 g, z ceną uwidocznioną dla klientów na wywieszce 3,99 zł/szt., podczas gdy cena stosowana wynosiła 3,33 zł/szt.;
- 8) oranżada HELENA a' 1,25 l, z ceną uwidocznioną dla klientów na wywieszce 4,29 zł/szt., podczas gdy cena stosowana wynosiła 3,99 zł/szt.;
- 9) napój jabłko/rabarbar a' 1,75 l, z ceną uwidocznioną dla klientów na wywieszce 3,49 zł/szt., podczas gdy cena stosowana wynosiła 2,59 zł/szt.;
- 10) woda niegazowana ŻYWIEC a' 1,5 l, z ceną uwidocznioną dla klientów na wywieszce 2,29 zł/szt., podczas gdy cena stosowana wynosiła 1,99 zł/szt.;
- 11) woda mocny gaz ŻYWIEC a' 1,5 l, z ceną uwidocznioną dla klientów na wywieszce 2,29 zł/szt., podczas gdy cena stosowana wynosiła 1,99 zł/szt.;
- 12) napój energetyczny ROCKSTAR ORIGINAL a' 500 ml, z ceną uwidocznioną dla klientów na wywieszce 5,99 zł/szt., podczas gdy cena stosowana wynosiła 4,99 zł/szt.

Ujawnione nieprawidłowości naruszały art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. W związku z powyższym inspektorzy reprezentujący Świętokrzyskiego WIIH na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706) - zwanej dalej „ustawą o Inspekcji Handlowej” inspektorzy postawili żądanie rzetelnego uwidaczniania cen, które zostało wykonane w czasie trwania kontroli - ceny

zmieniono na zgodne ze stosowanymi w kasie. Szczegółowy przebieg postępowania kontrolnego opisano w protokole kontroli nr KHU.8361.296.2022, podpisanym bez uwag w dniu 18 października 2022 r. przez osobę upoważnioną do reprezentowania przedsiębiorcy. Wobec tych ustaleń, Świętokrzyski WIIH pismem z 9 stycznia 2023 r., na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r., poz. 2000 ze zm.), zwanej dalej: „Kpa”, zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w związku z naruszeniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ww. ustawy. Jednocześnie poinformowano, że zgodnie z art. 10 Kpa stronie przysługuje prawo do czynnego udziału w postępowaniu administracyjnym, tj. zapoznania się z aktami sprawy oraz składania wyjaśnień i wniosków dowodowych do czasu zakończenia postępowania. W zawiadomieniu tym organ pierwszej instancji wezwał również do przedłożenia informacji dotyczącej wysokości osiąganych obrotów i przychodu w ostatnim roku rozliczeniowym.

Strona nie skorzystała z przysługujących uprawnień wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie dowodów jak również nie wniosła żadnych dodatkowych dowodów do sprawy.

W piśmie z 13 stycznia 2023 r. przedsiębiorca przedstawił informację o wysokości przychodów osiągniętych w 2021 r. w kontrolowanej placówce.

W dniu 7 lutego 2023 r. Świętokrzyski WIIH wydał na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach decyzję nr 18/2023 (sygnatura akt: KHU.8361.296.2022), na mocy której nałożył na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 2 000 zł (słownie: dwa tysiące złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ww. ustawy. Decyzja została doręczona stronie w dniu 14 lutego 2023 r.

W dniu 14 marca 2023 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji” otrzymał, za pośrednictwem Świętokrzyskiego WIIH, odwołanie od ww. decyzji, w którym strona zarzuciła naruszenie:

- 1) art. 7 w zw. z art. 77 w zw. z art. 80 Kpa poprzez niewszechstronne rozważenie zebranego materiału dowodowego z naruszeniem zasady prawdy obiektywnej oraz zasady zaufania obywateli do organu, tj. pominięcie okoliczności iż strona niezwłocznie usunęła wszelkie nieprawidłowości oraz podjęła czynności mające na celu eliminację nieprawidłowości na przyszłość, a ponadto niepodjęcie wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, między innymi poprzez oparcie się wyłącznie na niewielkiej części asortymentu strony przy ustalaniu wagi naruszenia prawa;
- 2) art. 189f Kpa poprzez jego niezastosowanie w niniejszej sprawie w wyniku uznania, że waga naruszenia prawa nie jest znikoma, a wskutek tego brak odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i niepoprzedzenie na pouczeniu, podczas gdy naruszenie prawa miało charakter znikomy;
- 3) art. 6 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach poprzez uznanie, że doszło do naruszenia obowiązków z ww. ustawy w stopniu wyższym niż znikomy, podczas gdy naruszenie dotyczyło wyłącznie 12 partii towarów, w tym ceny uwidocznione na wywieszkach przy produktach, były w większości wyższe niż ceny zakodowane w kasie fiskalnej i stosowane dla klientów, co na tle kilku tysięcy produktów znajdujących się w sprzedaży dodatkowo świadczy nieznacznym (znikomym) stopniu naruszenia.

W związku z powyższym strona wniosła o:

- uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania w sprawie, względnie
- uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi pierwszej instancji.

Pismem z 21 marca 2023 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Prezes UOKiK zwraca uwagę, że 1 stycznia 2023 r. weszła w życie ustawa z dnia 1 grudnia 2022 r. o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2022 r. poz. 2581), dalej jako: „ustawa o zmianie ustawy o prawach konsumenta”, wprowadzająca m. in. zmiany do ustawy o informowaniu o cenach. Zgodnie z art. 10 ustawy o zmianie ustawy o prawach konsumenta, do postępowań w sprawie nałożenia kar, o których mowa w art. 6 ustawy zmienianej w art. 6, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe. Postępowanie administracyjne w tej sprawie wszczęto pismem z dnia 9 stycznia 2023 r. w związku z powyższym, w niniejszej sprawie zastosowanie mają przepisy obowiązujące od dnia 1 stycznia 2023 r.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach przedsiębiorca ma obowiązek w miejscu sprzedaży detalicznej uwidocznic cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Zgodnie z § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

Niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, ustawy o informowaniu o cenach powoduje - zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy - nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały skorygowane. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego

obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków, dotychczasową działalność przedsiębiorcy, wielkość jego obrotów i przychodu oraz sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych.

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez stronę od decyzji nr 18/2023, Świętokrzyskiego WIIH z 7 lutego 2023 r. (sygnatura akt: KHU.8361.296.2022), na mocy której na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 2 000 zł (słownie: dwa tysiące złotych) z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

W przedmiotowej sprawie, stwierdzono w kontrolowanej placówce uwidocznienie cen dla 12 produktów, w sposób niejednoznaczny oraz budzący wątpliwości z uwagi na fakt, że ceny uwidocznione na wywieszkach cenowych były inne niż zakodowane w kasie fiskalnej i stosowane, co niewątpliwie stanowiło naruszenie przepisów art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

W swoim odwołaniu strona zarzuciła decyzji naruszenie: art. 7 w zw. z art. 77 w zw. z art. 80 Kpa, art. 189f Kpa oraz art. 6 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach.

Prezes UOKiK, po analizie całokształtu materiału dowodowego, w szczególności protokołu kontroli z 18 października 2022 r. (nr akt: KHU.8361.296.2022), nie miał wątpliwości co do zaistnienia faktu naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach. Stan faktyczny zgromadzony i zawarty w protokole kontroli i załącznikach do protokołu, nie budzi żadnych wątpliwości organu drugiej instancji. Jak wynika z akt sprawy, kontrolowane towary w placówce nie były w sposób prawidłowy oznakowane ceną, bowiem ceny uwidocznione na wywieszkach cenowych były inne niż zakodowane w kasie fiskalnej. Do oceny wytypowano 65 partii wyrobów z oferty przedsiębiorcy, kwestionując 12 produktów z uwagi na niezgodność cen zakodowanych w kasie z tymi uwidocznionymi przy towarach. Podkreślić należy, że obowiązki nałożone przepisami w sprawie uwidaczniania cen dotyczą wszystkich placówek, w których prowadzona jest sprzedaż detaliczna wyrobów i nie ma przy tym znaczenia czy jest to sklep samoobsługowy, mały czy duży. Tym samym powyższe ustalenia dały podstawę do nałożenia kary pieniężnej w niniejszej sprawie.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 7 w zw. z art. 77 w zw. z art. 80 Kpa, Prezes UOKiK wskazuje, że przepisy ustawy o cenach oraz Kpa wprost wskazują, jakie kryteria należy brać pod uwagę przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej, jak również rozważaniu możliwości odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej. W niniejszej sprawie Świętokrzyski WIIH ustalając wysokość kary pieniężnej prawidłowo uwzględnił wszystkie przesłanki zawarte w art. 6 ust. 3 ustawy o cenach. Powyższe przesłanki nie wskazują jednak wprost na konieczność uwzględnienia takich okoliczności, jak dobrowolne podjęcie działań mających na celu wyeliminowanie stwierdzonych nieprawidłowości czy podjęcie działań w celu uniknięcia ich powstania w przyszłości. Należy zauważyć, że organy Inspekcji Handlowej podczas prowadzonych kontroli typują do sprawdzenia określoną liczbę asortymentu towaru oferowanego przez przedsiębiorcę do sprzedaży, a następnie, na tak przyjętej próbie, określają stopień naruszenia obowiązków

przez podmiot zobowiązany do przestrzegania prawa. Stwierdzone nieprawidłowości stanowią o niezrealizowaniu obowiązujących w określonym zakresie przepisów, a w konsekwencji świadczą o naruszeniu praw konsumentów, którzy pozbawieni zostali prawdziwych informacji o cenach, bowiem ceny uwidocznione przy zakwestionowanych towarach były inne niż te które zostały zakodowane w kasie. I tak też było w tym przypadku, gdzie inspektorzy wytypowali do kontroli określoną liczbę produktów (a nie całość asortymentu) i do tej właśnie liczby odnieśli liczbę wyrobów zakwestionowanych, co pozwoliło na ustalenie skali nieprawidłowości. Zdaniem organu drugiej instancji, działanie to było prawidłowe. Tym samym argumenty w tym zakresie zawarte w odwołaniu strony, Prezes UOKiK uznaje za bezpodstawne. Bez znaczenia pozostaje fakt, że część tych cen była niższa niż te które należało zapłacić w kasie, gdyż zgodnie z obowiązującymi przepisami konsument ma prawo do uzyskania rzetelnych informacji o cenach.

Zgromadzone w toku kontroli materiały w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości pozwalają na stwierdzenie, że strona, nie wykonała ciążących na niej obowiązków wynikających z art. 4 ustawy o informowaniu o cenach.

Prezes UOKiK po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, nie zgadza się z zarzutem naruszenia przez stronę art. 189f Kpa i podobnie jak organ pierwszej instancji, nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na tej podstawie prawnej. Przepis art. 189f § 1 pkt 1 Kpa przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę.

Podkreślić należy, że w trakcie kontroli ustalono, iż łącznie w przypadku 12 z 65 skontrolowanych produktów, co stanowi ponad 18 proc. poddanych ocenie wyrobów, konsumenci byli pozbawieni prawdziwych informacji o ich cenie. Uwidocznienie nierzetelnych cen przy towarach uniemożliwia kupującym porównanie cen towarów z cenami towarów podobnych nie tylko w kontrolowanej placówce, ale również w ofercie innych przedsiębiorców posiadających taki produkt, a przez to utrudnia kupującym dokonanie optymalnego i właściwego dla nich wyboru towaru, naruszając ich interesy ekonomiczne oraz prawo do rzetelnej informacji o cenie. Organ drugiej instancji, stwierdza również, że naruszenie nałożonych przez przedsiębiorcę obowiązków w sposób bezpośredni godziło w interesy konsumentów i ograniczało dostęp do ważnej dla nich informacji o cenie wyrobów, zagwarantowanej obowiązującymi przepisami. Mając na uwadze powyższe, nie można uznać wagi naruszenia za znikomą, a zarzuty zawarte w odwołaniu należy uznać za bezzasadne.

Tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Nawet, uznając za spełnioną przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, to należy wskazać, że te przesłanki muszą jednak być spełnione łącznie. Tak więc, mając na uwadze powyższe, wskazanie na podjęcie dobrowolnych działań przez przedsiębiorcę w niniejszej sprawie, nie spowoduje, że zaistnieje postawa do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, co by miało wpływ na rozstrzygnięcie.

Po przeanalizowaniu akt sprawy organ odwoławczy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 i § 3 Kpa. Należy

zauważyć, że postępowanie kontrolne zostało przeprowadzone po uprzednim skierowaniu do strony pisemnego zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, w którym został szczegółowo określony jej zakres przedmiotowy. W związku z powyższym, podmiot kontrolowany mógł się należycie do niej przygotować. Ponadto trzeba wziąć pod uwagę, że kontrola została wszczęta w związku ze skargą konsumencką a zawarte w niej zarzuty potwierdziły się. Tym samym okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach.

Kara pieniężna powinna odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy 98/6 WE stanowi, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami o ich cenach.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 nie spełnieniu również celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Wymierzając sankcję w niniejszej sprawie organ pierwszej instancji zasadnie posłużył się swobodnym uznaniem w granicach określonych prawem kryteriów oraz dopuszczalnych jej wysokości. Ustalając wysokość kary Świętokrzyski WIIH prawidłowo uwzględnił kryteria określone w art. 6 ust. 3 ustawy o cenach, tj. stopień naruszenia obowiązków, dotychczasową działalność przedsiębiorcy, wielkość obrotu i przychodu oraz sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, wskazując m.in., że w przypadku 12 z 65 skontrolowanych wyrobów stwierdzono nieprawidłowości, polegające na uwidocznieniu cen innych niż zakodowanych w kasie fiskalnej. Powyższe naruszało interes konsumentów, gdyż nie posiadali oni wiedzy w zakresie aktualnie stosowanej ceny sprzedaży i narażeni byli na naliczenie należności za zakupione towary w kwocie innej niż się spodziewali. Nie mieli również możliwości podjęcia świadomego wyboru przy zakupie produktów.

Prezes UOKiK odnosząc się do wyjaśnień strony, że stwierdzone uchybienia wynikają również z działań konsumentów, którzy przedstawiają produkty w różne miejsca informuję, że obowiązkiem przedsiębiorcy jest takie zorganizowanie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, aby nie dochodziło do naruszeń prawa.

Prezes UOKiK wskazuje, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o informowaniu o cenach, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciężących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie - udowodnienie faktu braku właściwej informacji w zakresie m.in. ceny czy ceny jednostkowej

towaru jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku uwidocznienia cen w określony sposób nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) kontrolowanego przedsiębiorcy, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Po przeprowadzonym postępowaniu administracyjnym, Prezes UOKiK uznaje, iż Świętokrzyski WIIH wydał decyzję zgodną z obowiązującym stanem prawnym przy uwzględnieniu ustawowych wytycznych wymiaru sankcji wskazanych w art. 6 ust. 3 ww. ustawy oraz wspomnianych wymogów ujętych w celach regulacji. Wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 2 000 zł stanowi zaledwie 10% jej maksymalnej wysokości, tj. 20 000 zł i jest w ocenie organu drugiej instancji, kwotą optymalną. Wymiar kary bierze pod uwagę fakt naruszenia praw i interesów konsumentów, którzy zostali pozbawieni rzetelnej informacji o cenie - zakwestionowano uwidacznianie cen 18,5% skontrolowanych wyrobów.

Mając na uwadze stan faktyczny oraz obowiązujące przepisy, organ drugiej instancji nie widzi podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji w całości i umorzenia postępowania w sprawie, względnie uchylenia zaskarżonej decyzji w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania organowi I instancji, o co strona wnosi w odwołaniu.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Kielcach w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;

- 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2022 r. poz. 2651 ze zm.).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej

Do wiadomości:

1. [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx]
2. Świętokrzyski WIIH
3. a/a